

dari potest etiam "pridie diei, quo ipsa in indice indulgentiarum Tertii Ordinis elargienda recensetur."¹

Eadem formula mut. mut. adhibenda est in Confraternitatibus aut Institutis cum vel sine votis simplicibus, si quibus eadem vel similis concessio a S. Sede facta est;² speciatim in *Confraternitate SS. Trinitatis*, cujus membra scapulare hoc gestant, sequentibus diebus: Festo SS. Trinitatis, Fer. IV. Cinerum, in Cœna Domini, 28 Jan. (S. Agnet. secundo), 8 Febr. (S. Joann. de Matha), 20 Nov. (S. Felic. Val.), 25 Nov. (S. Cath. M.), 14 Febr. (B. Joann. Bapt. de Concept.), 5 Julii (S. Michael. de Sanctis). (Ber. ed. 10, p. 561, *Rescr.* p. 480.)

ARTICULUS VIII.

"DECLARANDI PRIVILEGIATUM IN QUALIBET ECCLESIA SUÆ DIOECESIS UNUM ALTARE, DUMMODO ALIUD PRIVILEGIATUM NON ADSIT, PRO CUNCTIS MISSÆ SACRIFICIIS, QUÆ IN EODEM ALTARI CELEBRABUNTUR A QUOCUMQUE PRESBYTERO SÆCULARI VEL CUJUSVIS ORDINIS REGULARI."

182.—Explicatio.

Loco indultorum alibi ad tempus tantum Ecclesiis collegiatis et parochialibus³ concedi solitorum,—ex hoc Art. Episcopi nostri declarare possunt privilegiatum *in qualibet ecclesia* et oratorio publico *suae diœcesis unum altare*—et quidem in perpetuum⁴ pro cunctis Missis a quocumque Sacerdote in eo celebrandis, *dummodo aliud privilegiatum*—scil. intuitu Ecclesiæ⁵—*non adsit*.—*Declaratio* seu designatio altaris, cui privilegium est adnectendum, ab Episcopo ipso fieri debet, nec potest Missionario aut alii cuidam relinqui: idque non tam ob Decr. S. C. Indulg. de anno 1750, quod inter Decreta authentica non invenitur, quam ex eo, quod facultas delegandi ad hoc non est concessa.⁶—Altare debet esse fixum, ut patet ex dictis n. 153, ubi

¹ S. C. Ind. 21 Julii 1888 ap. *Past. Bl.* 1888, p. 119; Ber. ed. 10, iii. 37*.

² S. Congr. Indulg. 19 Dec. 1885 et 15 Jan. 1885 ad 2 ap. *Acta S. Sedis*, xviii. 413, xxvii. 440.

³ Cfr. Ber. p. 442 seq.; *Decr.* n. 215.

⁴ S. Off. 2 Julii 1884 ad ix. infra n. 248 et *Coll. Prop.* n. 1130.

⁵ *Decr.* n. 134. (Cfr. supra n. 153 ad 5.)

⁶ *Zit. App.* p. 431, nota.

plura alia inveniuntur.—Episcopis Provinciæ Quebecen. eadem facultas conceditur, ita tamen, ut altare esse possit "etiam non fixum" (n. 250, ad 1.).

NOTA. Omnia altaria pro quocumque Sacerdote sunt privilegiata:

I. In Ecclesia, ubi est Oratio Quadraginta Horarum et hac durante, dummodo ea (excepto casu specialis indulti) per quadraginta horas *continuas* juxta Instructionem Clementis XI. de 21 Jan. 1705 et Const. Bened. XIV. de 16 Apr. 1747 instituatur (Pius VII. 10 Maji 1807).¹

II. Die Commemorationis OO. Fid. Def.²—ubi quidem Missa omnibus fidelibus defunctis vel aliquibus tantum,³ at indulgentia nonnisi uni illorum applicari potest (cfr. n. 152).

III. Qui *actu heroico* omnia opera satisfactoria a se et post mortem pro se facta Deo obtulit in utilitatem animarum purgatorii, gaudet privilegio personali altaris privilegiati quotidiano.⁴

ARTICULUS IX.

"BENEDICENDI CORONAS PRECATORIAS, CRUCES ET SACRA NUMISMATA IISQUE APPLICANDI INDULGENTIAS JUXTA FOLIUM TYPIS IMPRESSUM ATQUE INSERTUM, NECNON ERIGENDI CONFRATERNITATES B. M. V. DE MONTE CARMELO, SSMI ROSARII ET BONÆ MORTIS CUM APPLICATIONE OMNIUM INDULGENTIARUM ET PRIVILEGIORUM, QUÆ SUMMI PONTIFICES IISDEM CONFRATERNITATIBUS IMPERTITI SUNT; ADDITA INSUPER POTESTATE HAS FACULTATES COMMUNICANDI PRESBYTERIS SACRO MINISTERIO FUNGENTIBUS."

Haud paucis gratum erit, ea, quæ duplex objectum valde practicum hujus Art. spectant, summatim exposita invenire. Unde

§ 1. DE REBUS DEVOTIONIS INDULGENTIANDIS.

183.—I. Observationes generales.

Res sacræ, quæ ex praxi S. Sedis cum applicatione indulgentiarum benedici seu indulgentiari solent, sunt: Coronæ

¹ Ber. p. 262, 474 (242, 431).

² *Decr.* n. 228.

³ S. R. C. 2 Sept. 1741 ad iv.

⁴ *Raccolta*, p. 453; Ber. p. 316 (291); *Acta S. Sedis*, xviii. 337.

precatoriæ (Rosaria), Cruces (cum et sine crucifixo) et sacra numismata (ad quæ etiam parvæ statuæ pertinere videntur).— Circa has res nota:

a. *Materia* debet esse 1. *solida*, non fragilis facilisque consumptionis. Excluduntur ergo imagines impressæ sive depictæ, —Cruces, crucifigi, statuæ, numismata ex plumbo, stanno vel simili materia, —Rosaria ex vitro insufflato, *non autem* ex vitro solido et compacto aut ligno, nec Cruces, crucifigi, statuæ ferreæ, eburneæ, osseæ, nec confectæ ex ligno, at satis duro¹ etc.;—2. sacra numismata (*medals*) et parvæ statuæ referre debent saltem ex una parte imaginem Sancti canonizati aut in Martyrologio Romano descripti, licet in altera parte numismatis sit imago Beati aut viri notabilis e. gr. Papæ, aut templum,² etc.;—3. res debet esse efformata juxta præscripta S. Sedis. Unde pro Rosario S. Dominici non sufficit annulus unius decadis;³ e contra vero si res quædam habet qualitates requisitas, ei etiam indulgentiæ diversi generis per unum actum benedictionis applicari possunt, ut uni Rosario quinque, decem aut quindecim decadum indulgentiæ Papales, S. Birgittæ et S. Dominici, dummodo dein pro singulis lucrandis opera iterabilia ponantur.⁴

b. *Modus res devotionis indulgentiandi* i. e. efficiendi, ut pro lucrandis indulgentiis apta fiant instrumenta, varius est: 1. absque benedictione per tactum locorum Terræ Sanctæ aut reliquiarum ibi asservatarum eadem fere indulgentiæ, ac sunt Papales non tantum crucibus, coronis et rosariis, ut huc usque, sed post concessionem S. Congr. Indulg. 18 Aug. 1895 etiam numismatibus, parvis statuæ aliisque piis devotionis objectis applicantur;⁵—2. indulgentiantur per benedictionem Sacerdotis, qui ad hoc legitimam obtinuit facultatem, uti eam apud nos obtinere *solent* pro omnibus rebus enumeratis quoad applicationem indulgentiarum papalium vi hujus Articuli per communicationem Episcopi *presbyteri sacro ministerio fungentes*;—

¹ Decr. n. 249 ad 1 et 2, 271 ad 2, 281 ad 6, 333, 387; cfr. Beringer p. 328 (301); *Coll. Prop.* n. 1081 seq.

² Decr. n. 32.—Cfr. Beringer p. 329 (302).

³ Cfr. Ber. p. 330 (303).

⁴ Decr. n. 249 ad 3.

⁵ *Raccolta*, p. 448; Ber. p. 345 (318); *Mon. eccl.* vol. ix. part. i. pag. 173.

3. quoad ritum adhibenda est formula, si qua est præscripta, ut in benedictione Rosarii S. Dominici et Septem Dolorum formula Ordinis propria adhibenda est, quamvis facultas non a Generali Ordinis, sed a S. Sede obtenta sit.¹—Si pro benedictione alicujus rei nulla habetur formula in Rituali Rom., sufficit formare Crucem super eam dicendo: *In nom. P. et F. et Sp. S.* eamque aspergere aqua benedicta;—pro applicatione autem indulgentiarum Papalium et S. Birgittæ sufficit efformare Crucem super rem.²—Si tamen hæ res publice benedicuntur, convenit ad reverentiam eis servandam, adhibere superpellicium, stolam coloris diei, aquam benedictam et formulam benedictionis ex Rit. Rom. Tum, si benedicenda est Crux, quæ habet imaginem crucifigi, adhibenda est formula benedictionis imaginum;³—4. res valide benedicuntur in globo.⁴

c. Cessat indulgentiatio seu res amittunt indulgentias:

1. Si in sua materia aut forma notabiliter mutantur aut destruuntur; non autem si mutatio est tantum accidentalis, ut si granis aliquibus Rosarii amissis in eorum locum sufficiuntur alia, quamvis non benedicta, dummodo sint quoad numerum infra dimidium benedictorum.—Porro cum in crucifixis benedictis indulgentiæ adhæreant soli Christo, hic ab una Cruce in aliam transferri potest sine dispendio.⁵—Dein in Coronis indulgentiæ annexæ sunt globulis, ita ut impune ex uno filo in aliud transsumi possint, quamvis inter se commixti fuerint.

2. Si quis proprietatem rei indulgentiæ ad usum suum acceptæ vel adhibitæ in alium transfert sive donando aut legando sive (quod insuper prohibitum est) vendendo, licet sine ullo lucro ad expensas tantum acquirendas—et generatim, “si aliquid quocumque titulo sive pretii sive permutationis sive muneris sive eleemosynæ requiratur vel accipiatur” (S. C. Ind. 16 Julii 1887); item si quis talem rem alicui commodat ea intentione, ut etiam hic indulgentias lucretur.⁶ Res enim hæ

¹ Decr. n. 401.

² Decr. n. 281 ad 5 et 313 ad 2.

³ S. R. C. 4 Sept. 1880 ad iv.—Cfr. etiam DeHerdt: *Prax. Rit. Rom.* c. 10, *Rit. Rom.* tit. viii. cap. 1.—Ber. ed. 10, iii. p. 1.*

⁴ Decr. n. 363.

⁵ Ib. n. 281 ad 6.

⁶ Ib. n. 34, 78, 82, 151, 344; *Act. S. Sed.* xx. 63.—Ber. ed. 10. p. 305 seq.

devotionis privatae sunt et valent tantum pro primo possessore. At nihil obstat, quominus quis res ita benedictas et ad usum suum non acceptas per se vel per alios gratis distribuat,¹ aut *ex mandato* cuiusdam res emat, easque post benedictionem mandanti tradat pretio sibi soluto; tum enim jam in actu emptionis et ante benedictionem huic propriae fuerunt. S. C. Indulg. 10 Julii 1896 ap. *Anal. eccl.* iv. pag. 494.

184.—II. Indulgentiae, quae rebus devotionis adnecti solent, sunt:

a. Indulgentiae Apostolicae seu Papales (quarum Elenchus 23 Febr. 1878 publicatus, videatur in *Rescr. auth.* p. 345 seq.), omnibus supra dictis rebus adnecti possunt, scil. quibuscumque Coronis (*Decr.* n. 161) etc.

Si quis unam ex his rebus legitime benedictam aut apud se habet aut saltem in loco decenti suae domus conservat, et *ante* eam Rosarium quinque decadum (quamvis sine meditatione mysteriorum) saltem semel in hebdomade uno tractu recitat vel alia in Elencho exposita opera peragit, omnibus festis majoribus sub solitis conditionibus indulgentiam plenariam defunctis applicabilem, et praeter permultas partiales, etiam indulgentiam plenariam in articulo mortis sub ordinariis conditionibus et absque interventu Sacerdotis lucrari potest.

b. Coronis quinque, decem, quindecim decadum applicari possunt insuper indulgentiae S. Dominici et S. Birgittae.

c. Crucifixis (at sine speciali indulto non Crucibus *sine* Christo) applicari possunt etiam indulgentiae Viæ Crucis (n. 210).

Corollarium.

Facultas in hac sectione Art. concessa consistit in hoc, ut solo signo Crucis applicari possint: I. omnibus supradictis objectis devotionalibus indulgentiae Papales seu Apostolicae, et praeter has II. Rosariis quinque, sex, decem et quindecim decadum etiam indulgentiae S. Birgittae, prout hoc constat ex Responso Card. Praef. Franchi ad Rmum Elder, tum Eppum Natchetens., de 26 Jan. 1877.² De indulgentiis Rosarii S. Birgittae cfr. n. 201 ad ii.—Indulgentiae Rosarii S. Dominici vi hujus

¹ *Coll. Prop.* n. 1098 ad 1; *Decr.* n. 363.

² *A. E. Rev.* 1890, vol. ii. p. 54.

facultatis applicari nequeunt, neque vi facultatis erigendi Confraternitatem S. Rosarii (n. 204, iii.).

NOTA. 1. Praeter Episcopos, apud nos etiam Excellmus D. *Delegatus Apost.* perdurante ejus commoratione in Statibus Foederatis Americae gaudet facultate, "benedicendi coronas precatorias, cruces et sacra numismata, eisque applicandi Indulgentias lucrandas juxta folium typis impressum atque insertum, necnon D. Birgittae nuncupatas, cum potestate delegandi Presbyteris eandem facultatem petentibus."

NOTA. 2. Putaverunt aliqui, cum Rosario quinque vel quindecim decadum birgittato seu "brigittato" i. e. benedicto cum applicatione indulgentiarum S. Birgittae indulgentias hujus Rosarii lucriferi posse per simplicem recitationem Rosarii S. Dominici ordinarii (quinque unum Pater et decem Ave). At hoc erroneum est. *Decr.* enim, quibus haec opinio innitebatur, scil. illa in Rothomagen. de 2 Oct. 1840, et 28 Jan. 1842 cum illis de 12 Aug. 1726, 25 Dec. 1841 et 24 Jan. 1824 desumpta ex collectione *privata*,¹ a Prinzevalli confecta, in nova et authentica collectione de anno 1883 omissa sunt tanquam dubia aut spuria, illud vero de 15 Jan. 1839² non probat et insuper provocat ad priorem editionem operis *Raccolta* minus exactam quam illa de anno 1886, in qua p. 190 dilucide exponitur modus lucrandi indulgentias Rosarii S. Birgittae. Demum S. C. Ind. 20 Maji 1886³ decidit, ad lucrandas indulgentias Rosarii S. Birgittae semper in singulis decadibus praeter unum Pater et decem Ave dicendum esse symbolum Apostolicum. Veritas autem, quae huic opinioni subjacere videtur, in hoc consistit, quod indulgentiae S. Birgittae, sive Rosarium brevius sive longius recitetur (n. 201 ad ii.), lucriferi possint non tantum cum Rosario materiali sex, sed etiam quinque, decem et quindecim decadum, modo sit benedictum ab habente facultatem.

§ 2. DE CONFRATERNITATIBUS.⁵

AA. De eisdem in genere.

I. Definitio.

Confraternitas ecclesiastica est corporatio *saecularium* ad vitam Christianam promovendam auctoritate ecclesiastica erecta et gubernata, Ecclesiae cuidam adnexa.⁶

¹ *Linz. Qu. Schr.* 1889, p. 379.

² *Decr.* n. 268.

³ *Ber.* p. 360 (331).

⁴ *Ber.* p. 362-364 (332-334).

⁵ *Beringer* p. 532 (475); *Le Canoniste contemporain*, Paris, 1890, p. 7 seq.; 1894 p. 193 seq.; *Lucidi* vol. ii. cap. vii. § 2.

⁶ *Aichner* p. 495. Cfr. *Coll. Prop.* n. 452.

NOTA. Illæ associationes, quæ, licet approbatæ, non tamen erectæ sunt per auctoritatem ecclesiasticam, confraternitates mere laicales, piæ uniones aut etiam collegia mere laicalia sunt, nec subjacent dispositionibus canonicis de confraternitatibus.¹

185.—II. Erectio Confr. i. e. actus decretorius, Societatem saltem trium (“três faciunt Collegium”) constituens corporationem ecclesiasticam (seu personam moralem), fieri potest nonnisi ab habente jurisdictionem in foro externo ordinariam vel ad hoc delegatam. In specie quoad erectionem confraternitatum notanda sunt sequentia:

A. Episcopus confraternitates erigere potest tum jure ordinario tum delegato:

1. Jure ordinario et absque alia facultate² erigere potest quaslibet Confraternitates, exceptis illis, quas S. Sedes reservavit et Generalibus Ordinibus Religiosorum delegavit, nisi pro his exceptis facultatem obtinuerit. Vicarius Cap. (Administrator) absteineat ab usu juris ordinarii.³ Vic. Gen. indiget speciali mandato.⁴ 2. Erectio Confraternitatum, quam vi indulti Episcopus perficit, delegari potest nonnisi in quantum ei hoc expresse in indulto concessum est.⁵—In Art. præsentis Episcopus facultatem erigendi Confraternitates B. M. V. de Monte Carmelo etc. communicare potest omnibus *presbyteris sacro ministerio fungentibus*.

NOTA. I. Episcopis eam supplicantibus facile conceditur facultas confraternitatibus in eorum Diocesis erectis vel erigendis indulgentias et gratias communicandi, quæ Archiconfraternitatibus sub iisdem titulis de Urbe aliisque a S. Sede respective concessæ sunt. (Cfr. Ber. ed. 10, pag. 521.) Attamen licet hujus indulti tenor generaliter sonet, vi ejusdem erigere nequeunt:

a. Sodalitatem SS. Rosarii,⁶ **b.** Associationem Rosarii viventis,⁷ **c.** Confraternitates SS. Trinitatis, B. M. V. de Monte Carmelo, a Septem Doloribus,⁸—“nisi obtentis a resp. Ordinibus Superioribus litteris facultativis, ita tamen ut iidem Generales . . . litteras Sacer-

¹ Cfr. *Anal. eccl.* 1895 pag. 220.

² *Rescr. auth.* n. 406; *Decr.* n. 195.

³ *Decr.* n. 488.

⁴ Ber. ed. 10, p. 482.

⁵ *Decr.* n. 321 et 420 ad 1.

⁶ Ib. n. 405 de 11 Apr. 1864.

⁷ *Irish Rec.* 1891 p. 134 seq.

⁸ *Decr.* de 16 Julii 1887 ap. *Act. S. Sed.* xx. 253 et *Coll. Prop.* n. 465.

dotibus suorum Ordinibus vel ubi eorum Conventus non existunt, aliis ecclesiasticis viris . . . Episcopis benevisis expediant, ipsæque litteræ nonnisi de consensu Ordinariorum . . . executioni mandentur.” Quoad confrat. SS. Ros. S. C. Ind. 20 Maj. 1896 ad V. et VI. (ap. *Act. S. Sed.* xxviii. p. 751) decidit: “De valore erectionis est, ut in litteris facultativis sacerdos ad erectionem deputetur, locus erectionis exprimat et consensus Ordinarii prævie ad erectionem non ore tantum, sed etiam litteris testimonialibus obtineatur.” Demum tum in Decreto de 11 Apr. 1864 tum in illo de 16 Jul. 1887 Confraternitates prædictæ usque ad respectivam diem datam insciis Generalibus Ordinibus erectæ revalidatæ sunt.

II. *Aliæ Confraternitates* ab Episcopis vi talis indulti canonice quidem erigi possunt, at pro indulgentiis et privilegiis obtinendis Archiconfraternitatibus in Urbe sunt aggregandæ.¹ Tales sunt Confraternitates **a.** B. M. V. de Annuntiatione, **b.** de Bona Morte,² **c.** B. M. V. de Salute,³ **d.** B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi,⁴ **e.** B. M. V. in Cælum Assumptæ ad juvandas Animas Igne Purgatorii detentas (S. Mariæ in Monterone).⁵—Verumtamen etiam recurri potest ad Generalem respectivi Ordinis, petendo ut Confraternitatem ipse erigat. Formulas ad hoc vide infra post n. 195.

III. Prædicta vero sub I. et II. non valent pro Episcopis S. Congregationi de Prop. Fide subjectis. Hæc scilicet S. Congr. Episcopis sibi subditis facultates generales erigendi confraternitates non solum per specialia indulta, sed etiam per Formulas in quibusdam regionibus concedi solitas procurat. Ita e. gr. Articulus Formulæ R Vicariis Apost. Indiarum Orientalium concessæ ab Art. præsentis Form. C plane differt, dum sonat: “Erigendi in locis sui Vicariatus, in quibus non adsint Regulares ex privilegio sui Ordinis ejusmodi facultate gaudentes, quascumque pias Sodalitates a S. Sede approbatas, iisque adscribendi utriusque sexus Christiani-fideles ac benedicendi coronas et scapularia earundem sodalitatatum propria cum applicatione omnium indulgentiarum, quas Summi Pontifices prædictis Sodalitatibus, coronis et scapularibus impertiti

¹ Cfr. Formulas infra post n. 195.

² S. C. Ind. de 17 Sept. 1887 ap. *Act. S. Sed.* xx. 364. Cfr. ib. xxiv. 125.

³ S. C. Ind. eod. die. Vide *The Pastor*, vol. vi. 183 seq.; *Act. S. Sed.* xx. 367.

⁴ S. C. Ind. 22 Febr. 1888 ap. *Acta S. Sedis*, xx. p. 479.

⁵ S. C. Ind. 18 Junii 1892 ib. xxiv. 742.

sunt." Idem conceditur Episcopis aliarum regionum in suis respective Formulæ.¹

Etenim Leo XIII. die 15 Dec. 1888 declaravit, hanc S. Congregationem eisdem facultatibus quoad erectionem Confraternitatum a S. Sede approbatarum uti prosequi posse, quas ante Decr. 16 Julii 1887 habebat, ita "ut Moderatores Missionum S. Congregationi de P. F. subjecti facultates ab eadem sibi faciendas quoad omnium Confraternitatum erectionem, fidelium in easdem aggregationem, Scapularium benedictionem et indulgentiarum applicationem valide et licite exerceant quin a quopiam cujusvis Ordinis Moderatore veniam aut assensum expetere aut obtinere antea teneantur;" die vero 31 Martii 1889 "decidit CONFRATERNITATES SS. ROSARII erigi quidem posse, at tantum, ut fideles iis adscripti lucentur indulgentias communiter concessas omnibus in genere Confraternitatibus canonice erectis, non autem peculiare, quæ competunt Confraternitatibus auctoritate Magistri Generalis O. P. erectis, nisi ad hunc recursum habeant." Ita Emus Card. Præf. S. C. de P. F. 30 Jun. 1889.²—Ergo Confraternitates S. Rosarii post Decr. 11 Apr. 1864 apud nos vi fac. 9 Form. C erectæ ex se habent tantum indulgentias Confraternitatibus ab Episcopis erectis concedi solitas. (Cfr. tamen n. 202.) Quæ sunt: a. indulgentia plenaria 1. die receptionis, 2. festo principali Confraternitatis, 3. in articulo mortis;—b. indulgentia septem annorum et septem quadrag. quatuor festis ab Episcopo statutis, et indulgentia sexaginta dierum pro quolibet bono opere.³

B. Sive agatur de erectione ex jure ordinario sive ex indulto Apostolico, Episcopi non tenentur ad observandam Const. Clementis VIII. *Quæcumque* de 7 Dec. 1604,⁴ nec ad determinatam formulam. Sufficit authenticum Decretum Episcopi (vel Delegati), quod in archivio parochiali servandum est;⁵ quoad Consoziationem a S. Familia⁶ autem diploma Emi Vicarii Urbis,⁷ qui ejus præses et patronus est.

¹ N. R. Th. xxi. p. 487. 488, ubi plura.

² A. E. Rev. 1889, p. 465.—*Past. Bl.* 1889 p. 132.—*Coll. Prop.* n. 466.

³ Cfr. A. E. Rev. 1890, i. 196; N. R. Th. xxii. p. 160-177; *Rescr. auth.* n. 74, 113, 358, 394; Ber. p. 556 (499).

⁴ Quam videsis ap. Lucidi vol. iii. p. 543 et alibi.

⁵ Decr. n. 298 ad 4, 308 ad 2, 312 ad 1. Formulæ ap. Monacelli pars i. tit. 6, Form. 11 et 12, pars ii. tit. 13, Form. 6.

⁶ Litteras erectionis de 14 Junii 1892 et indulgentiarum ejusdem de 20 Junii 1892 vide ap. *Act. S. Sed.* xxv. 8 seq. Regulas ib. pag. 567.

⁷ Ex *Ædibus Vicariatus Urbis* 7 Apr. 1893 ap. *Act. S. Sed.* xxvii. 61.

C. Erectio gratis fieri debet; taxa cancellariæ tamen postulari potest.

D. Erectio confraternitatum *generatim loquendo* duplici legi subjecta est: 1. *legi loci*, ita ut in eodem loco una tantum confraternitas ejusdem nominis et instituti erigi possit, nisi ex gravi causa a S. C. Indulg. in casibus singularibus dispensatio obtineatur.¹ Locus (sine addito) in *sensu canonico* est agglomeratio habitantium ab aliis agglomerationibus uno saltem milliaro italico (n. 135, nota 2) distans, sive dicatur vicus, sive pagus, sive oppidum vel urbs, non autem parochia nec civilis communitas præcise talis, nedum Diocesis.² Attamen S. C. Ind. 20 Maj. 1896 ad. iii. ap. *Act. S. Sed.* xxviii. 751 declaravit, communitatem pro erectione confraternitatum ejusdem nominis et instituti constitui etiam a quolibet ejusdem municipii oppido, situ et nomine ab aliis disjuncto, adeo ut in eodem municipio plures ejusdem nominis et instituti confraternitates erigi possint, dummodo in unoquoque oppido habeatur propria Parochia.—Præterea ex eodem Resp. ad iv. elucet, Leonem XIII. derogando constitutioni Clem. VIII. *Quæcumque*, Ordinariis, ut *in magnis urbibus*, quæ unam tantum constituunt communitatem, plures ejusdem nominis et instituti confraternitates erigi possent, facultatem concessisse, providendo pro eorum arbitrio et prudentia in singulis casibus, servata tamen in hujusmodi erectionibus convenienti, eorum judicio, distantia.

NOTA. Lex loci, nisi expresse contrarium concessum est, etiam exigere videtur, ne Episcopus in loco, ubi Regularium conventus est, confraternitatem hisce propriam erigat in eorumdem præjudicium. Unde clausula (supra n. 185, a. nota III.) in Form. R apposita, in hoc Art. Form. C subintelligi videtur juxta dicta n. 9 ad b.

2. *legi distantia*, vi cujus una confraternitas ab altera ejusdem nominis et instituti, etsi in diverso loco erecta aut nationalitatis et linguæ plane diversæ sit, unam leucam (= 3 millia)

¹ Decr. n. 403 ad 2; Ber. p. 542 (484).

² Feije n. 652 ad fin.—*Decr.* n. 382 ad 1 et 2.

³ S. C. de Prop. Fide 21 Oct. 1883 ap. *Past. Bl.* 1883 pag. 132, et *The Pastor* ii. 22.

romana = unam horam = a league) distare debet,¹ nisi in hoc dispensatio obtineatur.

Dixi: *generatim loquendo*; nam *a.* absque respectu ad locum et distantiam erigi possunt in omnibus Ecclesiis parochialibus Confraternitates SS. Sacramenti, de doctrina christiana,² et Consociatio a S. Familia etc.—A lege loci et distantiae dispensatae sunt: Sodalitas filiarum Mariæ,³ Sodalitas B. M. V. in cœlum assumptæ ad animas purgatorii levandas.⁴ Confraternitates SS. Cordis Jesu,⁵ Bonæ mortis,⁶ SS. Cordis Mariæ (cum distantia tertiæ partis leucæ, si in Ecclesiis Parochialibus erecta est,⁷ Congregationes Marianæ Primæ-Primariæ aggregatæ,⁸ Confraternitas S. Familiæ Leodiensis.⁹

β. Ad legem loci quidem, sed non distantiae tenentur, Confraternitas SS. Rosarii,¹⁰ Sodalitas matrum christianarum.¹¹

Demum Leo XIII. per Decr. S. C. Ind. 31 Jan. 1893 ad 4, (supra) legem distantiae quoad omnes confraternitates erigendas in distinctis Diœcesibus et communitatibus abrogavit.

E. In *ecclesiis Monialium* et conservatoriorum puellarum Confraternitates laicorum erigere generatim non expedit,¹² et S. Congr. Ep. et Reg. die 22 Aug. 1891 juxta priorem decisionem de 9 Nov. 1595 respondit: “Non placet Sac. Congregationi, ut in Monasteriis Monialium sub quovis titulo instituantur Confraternitates laicorum, ad tollenda quamplurima, quæ exinde oriri possunt, incommoda; imo præcipit, ut erectæ tollantur; sæcus transferantur.”¹³—Per modum indulti generalis autem Pius IX. in Ecclesiis Monialium permisit 26 Nov. 1861 erectionem Confraternitatis Cordis Mariæ, Leo XIII. 7 Julii 1883 erectionem Confr. SS. Cordis Jesu.¹⁴

¹ Decr. n. 308 ad 3, 403 ad 2 et 3;—S. C. Ind. 31 Jan. 1893 ad 2 ap. Act. S. Sed. xxv. 510 et Ber. ed. 10 p. 806.

² Decr. n. 308 ad 3, 343 ad 2.

³ Decr. n. 416.

⁴ Ber. ed. 10 pag. 760.

⁵ Ib. pag. 593.

⁶ Ib. p. 713.

⁷ Ib. p. 664.

⁸ Ib. p. 647.

⁹ Ib. p. 755 et Anhang p. 42.

¹⁰ Ber. p. 616.

¹¹ S. C. de Prop. Fide 28 Mart. 1886. (Doc. auth. Pittsburg.) Imo, prout ex declaratione S. C. Indulg. nuperrime data liquet, hæc Associatio nec lege loci tenetur.

¹² Decr. n. 403 ad 4, Ferraris v. Confraternitates, Art. ii. n. 38.

¹³ Linz. Qu. Schr. 1892, p. 702.

¹⁴ Ber. p. 543 (485).

F. Numerus Confraternitatum in eadem Ecclesia ne sit nimius.—Cæterum plures Confraternitates idem altare possunt habere, modo quoad functiones perturbationi præcaveatur.

186.—III. *Statuta*, quibus finis et media singularum determinantur, si qua conduntur, ab Episcopo aut ex mandato speciali ab ejus Vicario Gen. sunt examinanda et approbanda,¹ etiamsi erectio fiat a Generalibus Ordinibus aut statuta desumpta sint ab Archiconfraternitate. Insuper pro loco et tempore etiam postmodum ab Episcopo mutari possunt, exceptis essentialibus et ad opera spectantibus, quæ indulgentiis sunt ditata,² necnon illis, quæ privilegia a S. Sede concessa continent,³ aut ab eadem approbata sunt. Quoad *contributionem pecuniæ* non potest statui, ut aliquid solvatur pro adscriptione, nec conditio apponi, ut quis, ni solvat certam quotam, possit expungi. Præsertim pauperes omnino gratis admittendi et retinendi sunt. Cæterum “nihil obstat, quominus Confraternitates eleemosynas colligant juxta legem . . . ab Ordinario præscriptam, erogandas in Ecclesiæ seu Oratorii reparationem vel in alios pios usus de consensu ejusdem Ordinarii,”⁴ vel ad onera Confraternitatis (solemnitates etc.) sustinenda.⁵ In statutis consulendum est etiam pro vices-gerente Rectoris.

NOTA. A statutis (societatum opificum), in quibus, etsi nil contra Religionem et bonos mores notetur censura dignum, nihil sacri ac religiosi habetur, approbandis absteineat Episcopus. Ita S. Pœnit. 14 Junii 1893 ad Ep. Neocastren.⁶

187.—IV. *Rector* seu Præses Confraternitatis est Sacerdos ab Episcopo secundum statuta ejusdem *institutus* pro receptione fidelium et gubernatione Confraternitatis peragenda ad normam statutorum;—non autem Parochus eo ipso, quod Confraternitas in ejus Ecclesia est erecta; nisi sit unicus ejusdem Ecclesiæ Sacerdos.⁷ Vi Decreti de 8 Jan. 1861⁸ ab Episcopo in Recto-

¹ Decr. n. 420 ad 4; Bened. XIV. de Syn. Diœc. lib. vi. c. 1, n. 1.

² Decr. n. 308 ad 2, 320; Acta S. Sedis, xv. p. 191; Ber. p. 549 (488).

³ S. C. C. 18 Mart. 1882 ap. Mon. eccl. vol. iii. part. i. 49.

⁴ Decr. n. 260.

⁵ Ber. p. 548 (489).

⁶ Mon. eccl. vol. ix. part. i. 56.

⁷ Decr. n. 298 ad 3 et n. 304 ad 1.

⁸ Ib. n. 389.